

Stk. 3. Bliver Kommunalbestyrelsen, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarørende, eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invalide- eller Aldersrente, træffer den efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme paagældende til Gode, idet den om fornødent drager Omsorg for, at han umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler.

§ 53.

Stk. 1. Forsaavidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager Kommunalbestyrelsen efter forud indhentet Erklæring fra Direktøren for Sygekassevæsenet Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Rente efter Omstændighederne udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold forbundne Udgifter; det eventuelt tiloversblevne Beløb udbetales paagældende selv, jfr. § 52, Stk. 3 og § 54, Stk. 3.

Stk. 2. Ved Anvendelsen af Reglen i Stk. 1 bliver der at tage Hensyn til, hvorvidt paagældende har Forsørgelsespligt overfor andre. Renten skal da i Trangstilfælde fortrinsvis anvendes til Fyldestgørelse af saadan Forsørgelsespligt.

Stk. 3. Forsaavidt det Beløb, der i Henhold til Stk. 1 og 2 i det enkelte Tilfælde kan anvendes til Dækning af Udgifter ved paagældendes Anbringelse, maatte overstige det Beløb, det efter de til enhver Tid gældende Regler paahviler Patienten selv eller i Trangstilfælde vedkommende Kommune at udrede, anvendes Restbeløbet til Nedsættelse af det eventuelle Statstilskud til Anbringelsen.

Stk. 4. Foranstaaende Bestemmelser finder efter Forhandling med Justitsministeriet ogsaa Anvendelse paa Rentenydere, der hensidder i Straffeanstalt til Afsoning af idømt Straf, eller som er internerede i Henhold til Straffelovgivningen.

Stk. 5. Er de i nærværende Paragraf omtalte Refusionskrav fyldestgjort, eller foreligger saadanne ikke, skal den Pengehjælp, som Sygekassen maatte have ydet Rentenyderen i Tiden mellem den Dag, hvorfra Renten beregnes, og Anvisningsdagen, saavidt muligt godtgøres Sygekassen, forsaavidt og i det Omfang den overstiger, hvad Invaliderentenyderen i Medfør af § 18, Nr. 3, er berettiget til at oppebære.

Stk. 6. Er der tillagt Rentenyderen Tillæg i Henhold til § 40, Stk. 1, bortfalder dette, saalænge han er anbragt som ovenfor i Stk. 1 anført.

§ 54.

Stk. 1. Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Optagelse i særlige dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentenyderen mindst lige saa gode Kaar som Nydelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Udbetaling af denne.

Stk. 2. For Ophold paa Kommunernes Alderdomshjem bemyndiges Socialministeren for Københavns, Frederiksbergs, Købstædernes og Flækkernes Vedkommende og Amtsraadene for Landkommunernes Vedkommende til at approbere Takster, der lægges til Grund ved Beregning af Refusion.

Stk. 3. Aldersrentenydere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem, er forpligtet til til Opholdskommunens Kasse at indbetale den Del af deres aarlige Indtægt, der ligger over et Beløb af henholdsvis 120 Kr., 90 Kr. og 60 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper. For samlevende Ægtefæller forhøjes Beløbene med 50 pCt. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Re-